

ת"פ 59887/01/13 - מדינת ישראל נגד יבגני טורבין

בית משפט השלום בפתח תקווה (בשבתו בנתניה)

24 ספטמבר 2015

ת"פ 59887-01-13 מדינת ישראל נ'

טורבין

ת"פ 59903-01-13

בפני כב' השופטת הבכירה איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשם
יבגני טורבין
מדינת ישראל

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד גב' יפעת פינצ'ובר

בא כוח נאשם עו"ד יעל פינקלמן-ניסן

הנאשם - בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע שתי עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה על סעיף 273 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), היזק לרכוש במזיד, עבירה על סעיף 452 בחוק ואיומים, עבירה על סעיף 192 בחוק וזוכה מעבירה של הסגת גבול, עבירה על סעיף 447(א) בחוק.

2. עובדות כתב האישום והראיות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ולא אחזור עליהן.

3. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ולנסיבותיהם, לאי לקיחת אחריות מצדו, לעברו הפלילי, כשלחובתו הרשעה מתחום האלימות (שגם היא בוצעה על רקע צריכת

עמוד 1

אלכוהול) משנת 2011 שבגינה גם עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי בן 5 חודשים. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו ולפגיעתו בזכותם של דיירי הבניין לשלווה ושקט בבתייהם.

לגישת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר על תנאי עד ל-12 חודשים.

נוכח אלו, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, להפעיל את המאסר על תנאי שתלוי ועומד נגדו - במצטבר, קנס ופיצוי למתלוננים.

4. ב"כ הנאשם, בטיעוניה לעונש, טענה כי מעשיו של הנאשם נמצאים ברף הנמוך של החומרה, הן מבחינת הנזק שגרם לשלבי התריס של דירת המתלוננת והן לאיום שהפנה לעברה. הוסיפה כי מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע צריכתו אלכוהול.

הסנגורית ציינה כי העבירות בוצעו בשנת 2013 והמתלוננת עברה דירה וכבר לא גרה באותו בניין בו גר הנאשם.

הסנגורית הפנתה לחזרתה של המאשימה מהאישום של הסגת גבול וטענה כי מדובר בתיק שספק אם היה מגיע לבית משפט וכי הוא קרוב ל"זוטי דברים". הוסיפה כי הנאשם כבר אינו צורך אלכוהול וכי הוא סועד את אשתו החולה שמאושפזת לתקופות ארוכות בשל מחלת נפש וכן את אמו המבוגרת שנמצאת בבית אבות.

הסנגורית עתרה לא להפעיל את המאסר על תנאי שעומד ותלוי נגד הנאשם ואף עתרה לבטל הרשעת הנאשם בעבירות האלימות נגד השוטרים על מנת להימנע מהפעלת התנאי. לחילופין, עתרה הסנגורית להאריך את המאסר על תנאי ולא להפעילו, תוך שהיא מפנה לחלוף הזמן מאז המעשים וכן מאז השתת התנאי.

לחילופי חילופין, עתרה הסנגורית להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לשם בחינת אפשרות ריצוי עונשו על דרך עבודות שירות.

5. הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע צער וביקש סליחה. מסר כי הוא הורשע על סמך דברי אחרים. הוסיף כי הוא מקבל הבטחת הכנסה ומשלים מס' שעות עבודה בדפוס.

6. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ולבקשת ב"כ הנאשם, הנאשם הופנה לממונה על עבודות השרות לקבלת חוות דעת באם הוא כשיר לבצע עונש מאסר בתנאי עבודות שרות. מחוות הדעת שהתקבלה עולה כי הנאשם אכן כשיר.

7. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו

8. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות שמירה על שלום גופם ובטחונם של אוכפי החוק, שלווה נפשה ובטחונה של המתלוננת וכן קניינה.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם

9. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מלמדת כי בתי המשפט החמירו בענישתם של נאשמים שפוגעים במעשיהם באוכפי החוק וכן בתחושת בטחונו של אדם ובמקרה דן המתלוננת שהייתה קורבן למעשיו הטורדניים הלא פוסקים של הנאשם שהגדיל אף ואיים עליה כמתואר באישום השלישי ופגע בשלוות נפשה.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו ברע"פ 1860/07 שחר נחמני נ' מ"י (מיום 10.7.07):

"בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו שיהיה נקודת מוצא".

וכן מצאתי מקום לציון את שנקבע ברע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מ"י, (מיום 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיוור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם...מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור

**לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל.
עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה."**

וכן:

ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, ס(4) 96 (מיום 04.01.06) נקבע בהקשר זה, בזו הלשון:

**"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי
וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של
הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם
בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות
השמעת האיום".**

בעבירות תקיפה הקשורות בשוטרים, השיתוף בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל ענישה
במאסר בעבודות שירות וכלה בעונש מאסר בן 12 חודשים. הכל, בכפוף לנסיבות ביצוע המעשים ובטרם
ההפרדה הראשונית המתבקשת בין נסיבות המעשה לאלו של העושה, המגולמת בהוראות תיקון 113 בחוק.

כך לדוגמה ראה רע"פ 8172/10 גזאוי נ' מ"י, (מיום 18.11.2010), שם הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת
שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, וכן 15 חודשי מאסר על תנאי;
עפ"ג (חי') 6183-02-09 נפתלייב נ' מ"י, (מיום 14.05.2009) שם הורשע הנאשם בעבירות של איומים,
תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, היזק לרכוש במזיד והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והושתו עליו 18 חודשי
מאסר בפועל, וכן 12 חודשי מאסר על תנאי; ברע"פ 2065/14 אבו מדיג נ' מ"י (מיום 9.6.14), נדחתה
בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי
תפקידו. במהלך חיפוש בביתו של הנאשם, הוא תקף את השוטר בכך שדחף אותו בחזהו. נידון ל- 4 חודשי
מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בעבירות איומים השיתוף בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בענישה במאסר צופה פני
עתיד וכלה בעונש מאסר בן 12 חודשים. (ר' רע"פ 1293/08 קורניק נ' מ"י, (מיום 25.06.2008) בשינויים
המתחייבים).

**10. מכל המפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם כל אחד מהאישומים הינו החל ממאסר
על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.**

11. בהתאם לסעיף 40ד(א) בחוק, חריגה ממתחמים אלו תתאפשר אך אם מדובר בנאשם שהשתקם או
שיש סיכוי כי ישתקם. בנסיבות המקרה דנן, לא מתאפשרת חריגה כזו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

12. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:
הנאשם ביצע את מעשיו בעת היותו תחת השפעת משקאות אלכוהוליים; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע

העבירות הינו עיקרי; הוא פגע במעשים בשלמות גופם של השוטרים, בשלוות נפשה של המתלוננת וכן ברכושה. על אף היות הנאשם בגילופין בעת ביצוע מעשיו לא נגרעה יכולתו להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית ויכל להימנע מהמעשה עליו הייתה לו שליטה מלאה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה ומדברי הנאשם.

מדובר בנאשם בן 50, נשוי, בעברו הרשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2011, בגינה הושת עליו מאסר על תנאי בן 5 חודשים, קנס ופיצוי.

הנאשם לא הודה במעשיו, לא נטל אחריות עליהם ולא פעל לפצות את המתלוננים.

אשר לחלוף הזמן אליו הפנתה הסנגורית, יש לזכור כי הנאשם ניהל הליך הוכחות ארוך, כך שמרביתו של נתון זה עומד לפתחו של הנאשם.

עם זאת, לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות, כפי שעלה מדברי הסנגורית וכן מחקירותיו במשטרה, אשתו חולה ומאושפזת בבתי חולים לחולי נפש.

בתיק הקודם של הנאשם בגינו עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי, בית המשפט הסתפק שהשתת ענישה צופה פני עתיד עליו, בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, אך דומה כי לא היה די בזה על מנת להבהיר לנאשם את פסול מעשיו והוא שב לסורו.

על כן, אין מקום לקבלת עתירת ההגנה להארכת המאסר על תנאי ויש צורך בענישה בהשתת ענישה מוחשית, יחד עם זאת, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ובהתחשב במכלול הנסיבות והנתונים, שוכנעתי כי במקרה דנן, ניתן להסתפק בענישה מתונה של מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

14. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.

ב. מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 5 חודשים מת.פ. 11-01-23045 (בית המשפט השלום

בראשון-לציון), מיום 25.10.11, בחופף לעונש זה.

כך שהנאשם ירצה 6 חודשי מאסר.

לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה, הנאשם יכול לעבוד בכל עבודות שירות ללא מגבלה וניתנת המלצה על ידי הממונה להציב הנדון בעבודות שירות ציבורית, אני מורה כדלקמן:

הנאשם ירצה את עבודות השירות במקום העבודה "מאור פנים" ברח' מתתיהו הכהן בדימונה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו למקום העבודה הנ"ל להמרת המאסר בפועל בעבודות שירות. הריני קובעת, שהנאשם ישא את עונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה ולמשך תקופה של 6 חודשים בעבודות שירות.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 18.11.15 והנאשם יתייצב בפני המפקח על עבודות השרות בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה במפקדת מחוז דרום, יח' עבודות שירות, ת.ד. 741, באר-שבע.

הובהר לנאשם כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי אם יחול בכתובת מגוריו, וכי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

בנוסף, הנני מורה על עיכוב יציאה מן הארץ, ובאם הנאשם מחזיק בדרכון עליו להפקידו במזכירות בית המשפט.

לא יתייצב הנאשם לריצוי המאסר בעבודות שירות - תיחתם פקודת מאסר.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות אלימות מכל סוג לרבות איומים.

ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי בסך 1,000 למתלוננת, ע"ת/1.

הקנס והפיצוי ישולמו מתוך ההפקדה בסך 2,000 ₪ שהופקדה ביום 4.9.13 בתיק מ"י 5227-09-13.

המאשימה תודיע למתלוננת על פסיקת הפיצוי לטובתה ותעביר למזכירות בית המשפט בתוך 3 ימים את פרטיה העדכניים.

מוצגים - יוחזרו, יחולטו יושמדו לפי החלטת קצין ממונה.

כספים שהופקדו בתיק במסגרת צו הבאה (ביום 19.6.14) יוחזרו למפקיד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת בכירה

הוקלדעלידיסמיןאבוטבול